

srpen - září 08-9/2013
časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON
2013

Our Lady of the Island

Anděl oprostění

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

“Nemít nic, a přitom mít všechno”, tak by se dal vystihnout postoj mudrců všech náboženství a všech dob. Jen ten, kdo srdcem nelpí na ničem stvořeném, je skutečně svobodný. Oprostění byla pro středověké mystiky důležitým principem. Především o ní opětovně mluví Mistr Eckhart. Oprostěný je ten, kdo opustil své ego a odevzdal se Bohu; zklidnil se ve svém srdci, protože se nechává volně padat do božské podstaty. Oprostění v mystice znamená osvobození člověka od jeho já, zbavení se všech starostí a strachů o sebe, aby se v našem srdci mohl zrodit Bůh, abychom ve svém nejhlubším nitru poznali svou pravou podstatu nezfalšované osobní jádro. Oprostění jako postoj vnitřní svobody, vnitřního klidu, jako zdravý odstup ke všemu, co k nám přistupuje zvenčí a co by se mne chtělo zmocnit - to není jen vrozená charakterová vlastnost. Lze se jí naučit, ale musím se od mnohého oprostít, musím mnohé “nechat”.

Předně je třeba zanechat světa - říkají mystikové. Otec mnichů Antonios opustil nejprve veškerý svůj majetek, aby byl volný pro život. Člověk by měl zanechat svého lpění na majetku, na úspěchu, na uznání, protože kdo visí na něčem pozemském, je závislý - a závislost odporuje lidské důstojnosti. Lpíme na svém blahobytu, zvyklostech, lidech. Jeden z pouštních otců obrazně vysvětluje, že plně prožívat lze jen opuštěním. Dítě vidí ve skleněném džbánu oříšky. Sáhne tam a rádo by si jich vytáhlo co možno nejvíce. Jenomže sevřená pěst s mnoha oříšky se hrdlem džbánu neprotáhne. Nejprve musíš to množství upustit: s jedním oříškem se tvá pěst potáhne - a na něm si pak můžeš pochutnat.

Něčeho zanechat není pracný asketický výkon. Spíše plyne z naší touhy po vnitřní svobodě, z tušení, že náš život bude plodný teprve tehdy, budeme-li nezávislí a volní. Až se oprostíme od toho, co si o nás jiní myslí a co od nás očekávají, až budeme nezávislí na uznání a přízni okolí, pak se dostaneme do kontaktu se svým pravým já.

Oprostění však znamená i osvobodit se sám od sebe. Nemám se křečovitě držet ani sám sebe, nemám jen tupě kroužit kolem svých starostí, svých nízkostí, svých depresí. Mnozí se ke svým poraněním přísají, nedovedou se od nich oprostít. Užívají jich jako obžaloby proti těm, kteří je zranili, čímž se de facto stavějí proti životu. Máme se oprostít i od urážek a zranění, jež jsme utrpěli. Proto potřebuješ anděla oprostění, aby tě uvedl do umění osvobodit se od sebe i své minulosti, anděla, který tě naučí distancovat se od sebe samého, poodstoupit a zadívat se na sebe jakoby zvenčí. Kdo je takto oprostěný, klidně reaguje na vzrušující zprávy ve sdělovacích prostředcích, klidně odpovídá na

odmítavou kritiku a nezpanikaří. Necítí se ohrožen. Nemá strach, že mu je brána půda pod nohama, protože získal odstup od všeho vnitřního i vnějšího zmatku. Ví, že ho posiluje anděl oproštěnosti, který mu říká: “Existuje cosi, co je víc než mínění druhých, víc než úspěch a image. Uvolněně klesni do Boží náruče. Tam najdeš pevné dno. Odtud budeš moci klidně pohlížet na všechno, co se na tebe hrne.”

Kdo se oprostil od sebe, dovede pokojně reagovat i na zlé zprávy. Tato klidná reakce znamená něco jiného než např. ukázněně přijmout zprávu o úmrtí nějakého člověka - to je výrazem určité vnitřní disciplíny. Takový člověk je vnitřně otřesen, ale snaží se nadat nic najevo. Zachová si klidnou tvář, dovede se ovládat. Oproštěnost není sebeovládání. Oproštěný člověk nepotřebuje vypadat klidně, on klidný je, protože má jiný úhel pohledu, protože ho zlé zprávy nemohou do hloubky zasáhnout. Oprostil se od vlastního pojetí svého životního běhu, a proto ho nic tak lehce z dráhy nevyvede. Anděl oproštěnosti mu pomůže, aby všechno, co slyší, pozoroval z odstupu. To mu dodá vnitřní svobody a šíře ducha.

Leckdo se pouští do žhavých diskusí, protože si myslí, že je povinován svému svědomí hájit pravdu. Anděl oproštěnost ti při takových debatách ukáže, že pravda nespočívá ve správnosti slov a argumentů, nýbrž na jiné rovině. Pravda znamená souhlas, shodu se skutečností. To, co považujeme za absolutní pravdu, bývá často jen výrazem našich projekcí. Vytváříme si obrazy pravdy, obrazy Boha. Pravda sama je neuchopitelná, nelze ji definovat. Kdo něco ví o nejhlubší pravdě, ten jde do diskuse oproštěně, bez rezignace nad tím, že pravdu přece nemůžeme poznat. Je si vědom toho, že naše poznání je vždy relativní, že vždy existují různá stanoviska, takže pravda bývá většinou uprostřed rozhádaných stran. Proti počtářskému myšlení, jež chce mít pravdu za každou cenu,

postavil filozof

Martin Heidegger dva principy: oproštěnost od věcí a otevřenost vůči tajemství. Řekl: “Obojím se daří jen v ustavičném myšlení srdcem.”

Přeji ti, aby ti anděl oproštěnosti pomohl nemyslet jen hlavou, nýbrž i srdcem.

MILÍ PŘÁTELÉ, 28. července jsme při nedělní bohoslužbě v evangeliu

četli návod, jak se správně modlit. Ježíš dává učedníkům modlitbu Otče náš. V jedné prosbě prosíme Otce, aby nám odpustil naše viny - jako i my odpouštíme našim viníkům. U této prosby bych se rád zastavil. Mnozí z nás chodí často ke zpovědi - a to je dobré znamení v životě každého křesťana - pravidelná zpověď. Máme však i jiné možnosti, jak dosáhnout odpuštění. Jedna z nich je právě uvedena v modlitbě Otče náš. Odpustiš-li, bude ti odpuštěno. Jeden člověk se mně kdysi svěřil s jedním problémem při modlitbě Otče náš. Dodnes nevím, do jaké míry to myslel vážně. Nemohl totiž odpustit jednomu svému nepříteli a tak tu prosbu “odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům” prostě vynechal.

Odpustit někomu dá velkou práci a někdy nám to vezme i kus života. Ovoce odpuštění ale zakusíme už zde na zemi. Především je to pokoj a mír v srdci. Odpuštění je vlastně základní věcí při vstupu do ráje. Přeji Vám všem, abyste při modlitbě Otče náš vědomě mysleli na ty, kdo vám ublížili a prosili Boha o milost, jim z celého srdce odpustit.

Dokážete-li to, budete mít trochu z vlastnosti Boha.

Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

P. Antonín

O priateľstve

Rev. František Čonka

Verím tomu že pri čítaní týchto riadkov si vychutnávate plnými dúškami tohoročné horúce leto. A ako si letný čas je pre mňa, verím tomu, že aj pre Vás spojení, okrem iného aj s priateľstvom, návštevami priateľov, či spoločnými dovolenkami s našimi priateľmi. Ale kto je v skutočnosti ...PRIATEL...Chcem sa s Vami podeliť s nádhernou úvahou o PRIATELSTVE od známeho pápežského kazateľa Raniera Cantalamessa, ktorý nám ponúka pohľad na priateľstvo z Biblického príbehu.

„Ako išli ďalej, vošiel do ktorejsi dediny, kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta. Tá mala sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou.“ Dedina je Betánia a dom je Lazarov a jeho dvoch sestier. Ježiš sa rád tam zastavil a oddýchol si, keď putoval v blízkosti Jeruzalema. Mária bola omámená z toho, že raz mala majstra úplne pre seba a mohla v tichosti počúvať jeho slová večného života, ktoré hovoril, keď oddychoval. Tak sedela pri jeho nohách, ako sa to doteraz robí vo východných krajinách. Nie je ťažké predstaviť si Martin napoly odmietavý, napoly žartovný tón, keď ide okolo a hovorí Ježišovi: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“

Práve v tomto bode Ježiš povedal niečo, čo samé osebe je mini-evanjelium: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.“

Tradícia videla v sestrách symbol aktívneho a kontemplatívneho života. Myslím si však, že oveľa zreteľnejšia je tu téma priateľstva. „Ježiš mal rád Martu i jej sestru a Lazára,“ čítame v Jánovom evanjeliu (Jn 11,5). Keď mu prinesú správu o Lazarovej smrti hovorí svojim učeníkom: „Náš priateľ Lazár spí, ale idem ho zobudiť“ (Jn 11,11). Tvárou v tvár žiaľu dvoch sestier sa tiež rozplače tak, že okolostojaci zvolajú: „Hľa, ako ho miloval!“ (Jn 11, 36) Je nádherné a utešujúce vedieť, že Ježiš poznal a pestoval tento cit, ktorý je taký krásny a vzácny pre nás ľudí – priateľstvo.

O priateľstve musíme povedať to, čo povedal sv. Augustín o čase: „Viem, čo je čas, ale keď ma niekto požiada, aby som to vysvetlil, tak už neviem, čo to je.“ Inými slovami je ľahšie priateľstvo precítiť ako ho vysvetliť slovami. Je to vzájomná príťažlivosť a hlboké ➔ pokračování na straně 8

Papež František na setkání s mládeží v Brazílii

Our Lady of Aparecida

July 23 - 28 2013

24. července sloužil papež František mši svatou v národní svatyni Brazílie Our Lady of Aparecida za požehnání pro setkání s mladými lidmi v Rio de Janeiro. Je to největší mariánský kostel na světě a druhý největší chrám po sv. Petru v Římě.

Strípky z promluv papeže Františka v Brazílii

Monday July 22, arrival

Madam President,
Distinguished Authorities,
Brethren and Friends!

In his loving providence, God wished that the first international trip of my pontificate should take me back to my beloved Latin America, specifically to Brazil, a country proud of its links to the Apostolic See and of its deep sentiments of faith and friendship that have always kept it united in a special way to the Successor of Peter. I am grateful for this

divine benevolence. I have learned that, to gain access to the Brazilian people, it is necessary to pass through its great heart; so let me knock gently at this door. I ask permission to come in and spend this week with you. I have neither silver nor gold, but I bring with me the most precious thing given to me: Jesus Christ! I have come in his name, to feed the flame of fraternal love that burns in every heart; and I wish my greeting to reach one and all: The peace of Christ be with you!

Wednesday July 25, (Varginha favela - slum)

Francis responded to the wildly cheering crowds with a huge smile as he walked through one of Brazil's slums today. During his visit to the Varginha favela, he said that this downtrodden community had to stand for every district in Brazil, since it was impossible to fulfill his wish to "knock on every door [in Brazil], to say good morning, to ask for a glass of cold water, to take a cafezinho, to speak as one would to family friends, to listen to each person pouring out his or her heart -- parents, children, grandparents ... But Brazil is so vast! It is impossible to knock on every door! So I chose to come here, to visit your community, which today stands for every district in Brazil."

Wednesday July 25, (part of the homily - evening mass)

Today, I would like each of us to ask sincerely: in whom do we place our trust? In ourselves, in material things, or in Jesus? We are all tempted to put ourselves at the centre, to think that we alone build our lives or that our life can only be happy if built on possessions, money, or power. But it is not so. Certainly, possessions, money and power can give a momentary thrill, the illusion of being happy, but they end up possessing us and making us always want to have more, never satisfied. "Put on Christ" in your life, place your trust in him and you will never be disappointed! You see how faith accomplishes a revolution in us, one which we can call Copernican, because it removes us from the centre and restores it to God; faith immerses us in his love and gives us security, strength, and hope. To all appearances, nothing has changed; yet, in the depths of our being, everything is different. Peace, consolation, gentleness, courage, serenity and joy, which are all fruits of the Holy Spirit (cf. Gal 5:22), find a home in our heart, and our very being is transformed; our way of thinking and acting is made new, it becomes Jesus' own, God's own, way of thinking and acting. During the Year of Faith, this World Youth Day is truly a gift offered to us to draw us closer to the Lord, to be his disciples and his missionaries, to let him renew our lives.

pokračování ze strany 5

porozumenie medzi dvomi ľuďmi, ale nemá to sexuálnu zložku ako manželská láska. Je to jednota dvoch duší, nie dvoch tiel. V tomto zmysle ľudia v staroveku vravievali, že priateľstvo je mať „jednu dušu v dvoch telách“. Môže to byť silnejšie puto ako rodinné. Rodina spočíva v tom, že máme rovnakú krv v žilách. V priateľstve máme ten istý vkus, rovnaké ideály, záujmy. Pre priateľstvo je podstatné, že je založené na spoločnom hľadaní dobra a pravdy. To, čo spája ľudí, ktorí sa spolčujú, aby robili zlo, nie je priateľstvo, ale spolok spoluvinníkov, je to „spolok, ktorý korumpuje“ ako sa hovorí v právnickom žargóne. Priateľstvo sa líši aj od lásky k blížnemu. Tá musí zahrnúť všetkých, dokonca aj tých, čo nám ju nevracajú, dokonca aj nepriateľov, zatiaľ čo priateľstvo si vyžaduje vzájomnosť, to znamená, že ten druhý ti vracia tvoju lásku. Priateľstvo sa živí dôverou, to znamená skutočnosťou, že ja zverujem tomu druhému to, čo je najhlbšie a najosobnejšie v mojich myšlienkach a skúsenostiach.

Niekedy mladým ľuďom hovorím: Chcete zistiť, ktorí sú vaši praví priatelia a zaradiť si ich? Pokúste sa spomenúť si, aké boli vaše najtajnejšie skúsenosti v živote – pozitívne či negatívne – a položte si otázku, komu ste sa s nimi zverili – to sú vaši praví priatelia. A ak je niečo veľmi hlboké vo vašom živote a vy ste to zjavili iba jednej osobe, tá osoba je vašim najlepším priateľom.

Biblia je plná chvály na priateľstvo: „Verný priateľ je ako mocná pevnosť, kto takého nájde, nájde si poklad (Sir 6, 14 ff). Dôkazom priateľstva je vernosť. Pripomeňme si ľudové porekadlo: „Odídu peniaze, odídu priatelia.“ Pravé priateľstvo nesklame pri prvom probléme priateľa. Priateľa spoznáme v núdzi, v čase skúšky. Dejiny sú plné veľkých priateľstiev, ktoré sa stali nesmrteľnými v literatúre. Ale história kresťanskej svätosti tiež uvádza príklady slávnych priateľstiev. Delikátnym problémom u priateľstva je, či je možné, keď človek žije v manželstve. Neznamená to, že človek musí úplne prerušiť všetky priateľstvá, ktoré pestoval pred manželstvom, ale treba to prispôbiť, aby novomanželia nemuseli prekonávať ťažkosti a krízy.

Najistejšie priateľstvá sú tie, ktoré manželský pár pestuje spoločne. Medzi priateľstvami, ktoré sa pestujú individuálne, tvoria menej problémov tie s rovnakým pohlavím ako tie s opačným pohlavím. V týchto prípadoch sa často nevypláca predpoklad, že človek je mimo každého podozrenia. Filmy s titulmi ako „Nevesta môjho najlepšieho priateľa“ hovoria veľa o takomto probléme, ale odhliadnuc od tohto extrému, vytvárajú aj vážne praktické problémy. Nemôžete ísť von s priateľmi každý večer a nechať druhého (väčšinou ženu!) samého doma.

Pre zasvätené osoby sú najistejšie priateľstvá tie, ktoré pestuje aj celé spoločenstvo. Keď Ježiš hovorí o Lazarovi, nevraví „môj priateľ Lazar“, ale „naš priateľ Lazar“. Lazar a jeho sestry sa stávajú priateľmi

aj apoštolov podľa dobre známej zásady „priatelia mojich priateľov sú mojimi priateľmi“.

A práve takéto priateľstvá boli medzi svätými – to medzi sv. Františkom z Assisi a sv. Klárou napríklad sv. František je bratom a otcom všetkých sestier, Klára je sestrou a matkou všetkých bratov.

Kazateľ Pápežského domu Raniero Cantalamessa OFM Cap.,
(*Gn 18, 1-10a; Kol 1, 24-28; Lk 10, 38-42*)

Něco pro zasmání:

Která je nejstarší profese na světě?

První se přihlásí doktor a praví: “Když Bůh tvořil Evu, vyňal Adamovi žebro. To znamená, že ho operoval a to je lékařský zákrok.

Je to jasné, lékařská profese je nejstarší.”

Druhý je architekt: “Pane kolego, jste na omylu. Před tím, než Bůh mohl stvořit Adama a Evu, musel vybudovat svět z chaosu, který panoval.

Budování, to je práce pro architektky. Je to jasné, architekti jsou nejstarší profese.”

Politik, který je trpělivě poslouchal, se pousmál a pravil:

“A kdo vytvořil ten chaos?”

Když jsem byl dítě, celé noci jsem se modlil, aby mi Bůh seslal nové kolo. Pak jsem pochopil, že takhle Bůh nepracuje.

Tak jsem kolo ukradl a požádal ho o odpuštění.

The Pew Research Center released an analysis titled "Brazil's Changing Religious Landscape." The report notes that Brazil still has more Catholics than any other country in the world, at an estimated 123 million. Yet, the percentage of Catholics in Brazil has been dropping steadily. The percentage of Brazilians who belong to Protestant communities has been rising, and there is also a steady increase in the number of Brazilians who do not identify with religion. In 1970, the study shows, Brazil was 92% Catholic. In 2010, that figure had dropped to 65%. Protestants made up 22% of the population in 2010 (about 42 million people), up from 15% of the population in 2000 (with about 26 million people). The study did not include Mormons or Jehovah's Witnesses as Protestants.

převzato z www.zenit.org

Zemřeli:

Dne 11. června 2013 zemřel **Alexander Chamberlain**, Austin TX. On a jeho manželka Georgia - za svobodna Kocurek, mě už před mnoha lety pozvali na návštěvu do Texasu. První kontakty s Georgií a Alexem začaly začátkem 80 let, kdy mojí rodině poslali dopis s dotazem, zda-li nejsme jejich příbuzní (rodiče Georgie přišli odněkud z Moravy). I když se příbuzenství nikdy nepotvrdilo, považoval jsem Georgií a Alexe za tetu a strýce. Oni mě vždycky podporovali a několikrát jsem byl u nich na návštěvě. Chtěl bych poděkovat touto cestou Alexovi za všechno, co pro mě udělal. Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

Fr. Antonín

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli: Henrietta Hubata, Joseph A. Kocab, Frank Sliva, Anna Hlavatá, Georgia Chamberlain, Bohumil a Jana Novotny.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci srpnu a září: Heda Krátká 1. srpna, Miroslava Chybík 2. srpna, Michelko Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík 5. srpna, Šárka roz. Králová 8. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Miloš Petr 16. srpna, Bohumil Halka 17. srpna, Petr Křenčík 18. srpna, Šimon Jarda Nehybka 18. srpna, Veronika Sikorjak 24. srpna, Ludmila Sedláčková 2. září, Marie Chvilíčková 5. září, Tomáš Brabec 7. září, Jülie L. Brabec 10. září, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek 20. září, Jan Tomeček 21. září, Michal Krška 22. září, Vlasta Krupka 24. září, Marie Jelínek sr. 26. září, Mikuláš Pope 26. září, Dagmar Čermáková 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

úmysly mší svatých v měsíci srpnu a září 2013

datum	úmysl	dárce
08-04	Za zemřelého manžela	Helen Samek
08-08	Za zemřelou Dariu	Andrew Pončíč
08-10	Za zemřelou Miladu Slívovou	Růžena Bunžová
08-11	Za zemřelého Alex Chamberlain	Georgia Chamberlain
08-12	Za rodinu Stránských	Blažena Stránská
08-14	Za sestry Mařenku a Jülii	Anna Benáček
08-18	Za krajauskou rodinu	
08-20	Za zemřelého Patrika Šimšu	rodiče
08-25	Za krajauskou rodinu	
08-27	Za Juraja Rabíka	rodina Brabcova
09-01	Za krajauskou rodinu	
09-08	Za zdraví pro rodinu Brabcovu	rodina Brabcova
09-11	Za zemřelého Martina Krále	Anna Benáček
09-15	Za zemřelého manžela Jiřího Smrčka	Božena Smrčka
09-22	Za rodinu Sporkovu	rodina Krška
09-25	Na poděkování Pánu Bohu za zdraví	Andrew Pončíč
09-29	Za krajauskou rodinu	

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc
110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
šky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC
na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajauské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am
v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102
příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall
adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek,
110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnepomucene.org>

Třetí Lateránský koncil (1179)

11. ekumenický koncil

Koncil měl tři setkání - 5., 14. a 19. března 1179, čímž se stal jedním z nejkratších ekumenických koncilů, ale zároveň nejvíce efektivním. Papež Alexandr III. svolal koncil, na kterém se sešlo okolo 300 biskupů. Koncil vydal 27 důležitých kánonů. První z nich se zabíral volbou papeže. Němečtí panovníci téměř beztrestně zasahovali do volby papežů a koordinovali volby antipapežů. Tomu měl tento důležitý kánon zabránit. Právo volit papeže mají jen kardinálové. Bude potřeba 2/3 hlasů k volbě. Kdo neakceptuje volbu takto zvoleného papeže, bude exkomunikován. Lateránský koncil přesně ustanovil proceduru volby papeže, která je platná s malými obměnami dodnes. Dále bylo rozhodnuto, že kandidát na biskupa musí mít nejméně 30 let, legitimně narozený, tzn. z řádného manželství a musí mít požadované kvality pro úřad.

12. století bylo svědkem vzestupu nových řeholních řádů, např. Cisterciáků. Působnost řádů přesahovala hranice mnoha zemí a tudíž jejich představení měli velkou moc. Členové řádu často přehlíželi místní biskupy a docházelo ke konfliktům. Koncil ustanovil autoritu biskupů na jejich územích.

Dále koncil projednal problém, který se nám dnes může zdát až humorný. Týkal se návštěv biskupů a církevních hodnostářů. Stížnost byla taková, že při návštěvě církevního hodnostáře byla farnost (město atd.) zatížena až k neudržení, co se týká zajištění pobytu biskupa a jeho doprovodu. Mnozí biskupové byli totiž aristokrati a cestovali ve velkém stylu. Bylo nařízeno, že arcibiskup může mít v doprovodu pouze 40 - 50 koní (tzn. rytířů) kardinál 25, biskup 20-30, arciděkan 7, děkan 2. V doprovodu neměli být žádní lovci, ještěrábníci, ani sokolníci.

Životní styl mnohých biskupů měl za následek vznik nových herezí. Na jihu Francie vzniklo nové hnutí tzv. Kataři - "čisti". Koncil katary exkomunikoval. Velmi negativně se postavil koncil k židům. Svědectví křesťana bylo v soudní při hodnoceno daleko výše než svědectví Žida. Ti, kdo by nadřadili svědectví Žida nad křesťanem, riskovali exkomunikaci. Tento zákon uráží naše dnešní myšlení a nemá místo v církvi, ale v té době to byl jakýsi standart. I přes některé nešťastné formulované kánony byl koncil velmi úspěšný a vyřešil mnoho tehdejších problémů.

papež Alexandr III.

Fridrich I. Barbarossa
římský král a císař, podporoval
antipapeže *1122 +1190